Smrt i znakovi smrti

U ime Allaha Milostivog Samilosnog, neka su salavati i selami na Muhammeda s.a.v.s., na njegovu casnu porodicu, na njegove prijatelje ashabe i na one koji su ga slijedili i one koje ce ga slijediti do Sudnjeg dana. Amin!

Naslov ovoga predavanja odnosno ovoga dersa je "Smrt i znakovi smrti". Odazvao sam se jer se volim druziti sa dobrim ljudima i drago mi je da sam veceras u vasem drustvu.

Tema smrt - cudna je to stvar, svima nama smrt je blizu ali u mislima je daleko. Mi cak i ne volimo o tome razmisljati priznali to ili ne. Muhammed s.a.v.s. u jednom potvrdjenom vjerodostojnom hadisu kaze:

¨Najbolji ljudi su oni koji se najvise sjecaju na smrt - najvise im smrt dolazi na pamet¨.

Zasto je to Muhammed s.a.v.s. rekao? Ako ja kao insan znam da cu umrijeti, onda cu se ponasati sto bolje jer znam da cu imati susret sa Allahom dz.s. sa Gospodarom i znam da mene ceka ili dzenet ili dehenem, nema treceg. Ili dzennet ili dzehennem. Onda cu se ja truditi da budem jedan od dzennetskih stanovnika, onda moram biti dobar i zato Muhammeda s.a.v.s. kaze u hadisu da su ti ljudi najbolji i najpametniji ljudi.

Pocinjem sa ajetom iz Kur'ana Allah dz.s. kaze u suri Tabarak:

"Uzvisen je Onaj u cijoj je ruci vlast – On sve moze! –

Onaj koji je stvorio smrt i zivot da bi iskusao koji od vas ce bolje postupati; - On je Silni, Onaj koji prasta -,

¨Neka je hvaljen Onaj koji je stvorio smrt, prvo smrt i zivot - subhanallah¨, ne moze to imati niko osim Allaha dz.s. Allah daje zivot i Allah daje smrt. Allah dz.s. je stvorio Adema a.s.

Prvi put kad je Adem bio srtvoren, odnosno oblikovan onakav kakav jeste, on je neko izvjesno vrijeme bio u dzennetu - onom dzennetu a ne obecanom – i lezao kao obicno mrtvo tijelo sve dok Allah dz.s. nije dosao i

puhnuo iz svoje duse u Adema a.s. Onda je Adem dobio zivot. Idemo sada dalje ...

Kad pocnemo pricati o smrti, kako dodje do smrti, ustvari sta bude prije pa budemo zivi, a sta izgubimo pa postanemo obicni tj. mrtvi? To je ustvari dusa u pitanju. Cim je Muhammed s.a.v.s. dobio od Allaha Objavu, jevreji, iako su znali da ce medju Arapima biti poslanik pod imenom Ahmed - odnosno Muhammed a.s. i znali su da je on istinit Boziji poslanik poslan od Allaha dz.s., su odmah dosli kod njega, htjeli su da da dokazu ostalim ljudima da je Muhammed s.a.v.s. lazov. Takvi su oni bili u to vrijeme. Pitali su njega sta je s onim mladicima koji su otisli u pecinu? Pricaj nama o njima - a kazu da su znali o njima sve. To se nalazi u suri Kehf – Pecina. Jedno od pitanja koje su postavili, misleci da ce time osramotiti Resulullaha s.a.v.s., je bilo: Pricaj nam sta je to dusa?

Na arapskom je to ruh, pa cu ja sad upotrijebiti rijec ruh. Sta je ruh? Muhammeda s.a.v.s. je dobio odgovor od Allaha dz.s.:

“Pitaju tebe o Ruh(u), reci ti njima - Ruh je Allahova stvar.”

Nema odgovora, Ruh je Allahova stvar. Znaci niko ne zna sta je to? Ima inace dva tefsira (tumacenja). U Kur'anu se spominje Dzibril a.s. pod imenom Ruhulemin, ali kazu kad se govori o smrti onda je Ruh ustvari dusa a ne Dzibril a.s., iako je Dzibril a.s. imao ime Ruh.

Eh sad, opet bih ja volio znati ste je to Ruh?

Znam da ne mogu ulaziti detaljno jer Allah dz.s. je rekao da je to Njegova stvar niko ne zna, cak ni Muhammed a.s. ne zna sta je to Ruh? Ali veliki alim ibn Kajjim el Dzevzi to objasnjava, ja cu to citirati jer vrlo je lijepo objasnjenje u njegovoj knjizi “Ar-Ruh” odnosno Dusa. Vidite kako on objasnjava sta je to Ruh, sta je to dusa?

To je ustavri tijelo koje se razlikuje od ovog naseg tijela sto mi imamo sada. To je svjetlosno tijelo lagano dolazi sa uzvisenog mjesta, kako da ne kad je to od Allaha dz.s. To je Allahova stvar sa uzvisenog mjesta ulazi u nase tijelo na nekakav cudan nacin - mi znamo da se dusa svugdje nalazi gdje god ima pokret, osjet, onda je tu dusa - gdje god ima snaga. Evo govorim, hodam, onda je tu dusa, cim se paralizira jedan dio tjela onda duse vise nema. Kad kazemo invalid - zasto je invalid sad cemo reci. Kako sad ta dusa, odnosno taj Ruh ulazi u nase tijelo?

Ulazi kazu na isti nacin kao sto voda ulazi u cvijet. Ti znas da ulazi voda ali ti ne mozes naci gdje, a kad bi ti otkinuo stablo ti bi je nasao svugdje nekako. Odnosno to je kao sto se nalazi masnoca u maslini, kako objasnjava ibn Kajjim u svojoj knjizi "Ar-Ruh" i onda kad ulazi taj Ruh odnosno ta dusa u nase tjelo onda mi pocnemo ziviti, pocnemo osjecati, raditi, govoriti, hodati. Bez toga smo mi mrtvi...

Sta dalje kaze?

Ako ta dusa, odnosno to tijelo svjetlosno lagano sto dolazi sa uzvisenog mjesta, ako osjeti da tlo nije pogodno da bude tu, onda on odmah napusta to tijelo, taj dio tijela odmah napusta jer nije pogodno tlo. Kao kad bih ja htio zasaditi palmu u Bosni, nemoze nije pogodno tlo, zima, snijeg pada umire palma i isto tako cim nije pogodno tlo za dusu, dusa napusta tijelo, subhanAllah! I zato kad kazemo da je invalid izgubio ruku, ima je ali ne moze je pokrenuti, dici, ne moze nista s njom. Zasto? Ruh za pokret je napustio taj dio tijela. Kaze ne moze osjetiti... SubhanAllah to je djelimicno, i vidite dalje sad kad se desi nedaj Boze nekakav udes i covjek bude ranjavan povrijedjen - povreda je velika i onda kazu bio je kod nas u bolnici pa smo probali da ga ozivljavamo ali nismo uspjeli umro je. Mi to gledamo sve a covjek je maloprije govorio s nama ko da nije njemu nista ni bilo. Tlo nije pogodno da dusa bude tu - onda dusa dolazi tu u grkljan skupi se i napusta tijelo - ali mi to ne vidimo. Samo Allah dz.s. zna kako to izgleda a i mi cemo znati kad i nama dode trenutak smrti, a svima ce nama doci.

Ja vama kazem toliko nam je blizu smrt ali mi uopce o tome ne mislimo, zaboravljamo razmisljati o tome.

Ja kazem da imamo dva tijela ruh-dusa, i ovo tijelo sto imamo, ruh i tijelo fizicko. Na Sudnjem danu cemo se svadjati. Dusa ce reci: - ja sam kriv, fizicko tijelo je krivo, a tijelo ce reci - ne ne, dusa je kriva bez nje sam mrtav - ali dobit ce covjek tada odgovor - onda ce se njima reci.

Sta vi mislite jedan slijep covjek a drugi invalid. Ne moze ni hodati ni ruku dici samo moze gledati i pricati. Sad ovaj sto sjedi u kolicima kaze onome drugom: "vidim ja tamo u onoj basti jednu lijepu jabuku po izgledu je tako ukusna ali je ne mogu stici", sad onaj slijepi pita: "pa gdje se to nalazi?" ma eno tamo na 10-20 metara ma nije to daleko ma hajde ti meni reci gdje je to, a hajde ti mene guraj, eh sad idi ma cekaj ima tu kamen hajde

malo lijevo eh sad ravno, eh sad ima ograda moras me nositi, sad slijepac nosi digni nogu eh sad spusti dobro je eh sad digni je eh tu je jabuka uzmi ti i daj i meni.

Ko je tu kriv, ovaj slijepac ili ovaj invalid? Ko je kriv tu ? Recite sobodno - obadvojica. Inace ne moze covjek tada rec: “ti si me nagovorila duso prljava”, odnosno da dusa: “kaze ti si kriv”, obadvojica su pravi ucesnici u ovom kriminalu i zato ce Allah dz.s. kazniti oba. Odnosno kaznit ce i tijelo i dusu. Sad ovaj dogadjaj u Americi, necemo o tome pricati ne bojte se sada je umrlo ljudi i neki od njih su sigurno i nestali, pretvoreni u pepeo. Ne znaci sad da oni nece imati Kaburske muke da nece imati ovo da nece imati ono - dusa je nesto drugo i Allah ce to opet sve vratiti pa ce se muciti na nacin kako Allah dz.s. zna.

Sada cemo se vratiti do smrti. Sada znamo sta je dusa odnosno kako ulazi u nas u stvari o cemu se radi. Sta smo mi bez ruha?

Ali SubhanAllah Muhammed a.s. nama je rekao da i kad spavamo da dusa napusta nase tijelo, ali kaze djelimicno, jer kad ti gledas covjeka kako spava vidis da dise sporije, kad bi slucajno slusao srce ono sporije kuca. Ono ziv je, ali ono nije kao kod mene kad sjedim. Ono samo udara brze nego kod njega, pricam ja a on otvara usta, a ponekad i hrce njegova stvar, ali djelimicno dusa nije tu. Ja ga gledam - on nesto sanja garant, svako od nas nesto sanja i gluposti i ne gluposti, ponekad sanjamo - kako ljudi kazu nocna mora, budis se i mucis se. Onda sanjas da si negdje u Svedskoj pa ti lijepo sa socijalom, ja dok gledam gledam tebe kad si imao nocnu moru - isto, gledao sam tebe kad si sanjao da si u Svedskoj sa socijalom – isto. Pa onda ja kad i umire covjek i kad njega napusta dusa necu primjetiti je l' se on muci ili ne, ali hoce li se on muciti, odnosno hoce li on uzivati u kaburu, hoce inshAllah to nam je dokazano u hadisu Muhammeda s.a.v.s. Ali mi to ne vidimo sad dokaz jos, znate vi onu dovu kad se covjek probudi kaze:

¨El-hamdu-lillahi-llezi ahajana be’ade ma ematena ve ilejhin-nusur ¨, vidite prijevod...

Hvala Allahu sto je nas ozivio, ozivio jer sam bio mrtav, nakon sto je nas usmrtio, znaci ja sam bio mrtav to je djelimicno napustanje, dakle to je dokaz u Kur'anu, u prijevodu: On vas nocu usmrcuje onda vam vraca dusu kad se probudite,

Dakle, dogovorili smo se sad, napustanje duse u toku spavanja nije totalno vec je djelimicno, ali moze se desiti i to da covjek spava i da se ne probudi. Kazu umro je u snu, Bogami se nije ni mucio... To nije nasa stvar. Teskoca smrti kod kjafira na bilo koji nacin ce biti teska, odnosno kod muslimana hadzira, nevaljalog muslimana, odnosno ako Bog da kod nas muslimana vjernika smrt ce biti lahka na bilo koji nacin bila i onima koji su zaklani od stane cetnika Allah je njima olaksao smrt iako je bilo ruzno i vidjeti i cuti o tome, Allah to dragi najbolje zna.

Dobro dakle ima ajeta u Kur'anu i puno hadisa govore o tome. Maloprije sam rekao hadis da su najbolji i najpametniji ljudi oni koji se sjecaju na smrt. Inace poslanik s.a.v.s. kao da hoce da mi o tome pricamo i stvarno zato sam ja kad me pitao brat koju ces ti temu pricati ja sam rekao "Smrt."

Ova tema je vrlo vazna ako hocemo stvarno da budemo dobri ljudi i da mislimo sta ce biti posljie s nama - onda moramo razmisljati o tome. Ovo sto smo mi sada mladi, dobro ja to nisam, ali mislite da ja sad imam 20 godina jos sam ja daleko od smrti, moj djed je umro kad je imao 90 i nekoliko godina, on je zivio toliko ali moze i meni biti toliko. Ali ima auta u Sarajevu koliko hocete, tramvaja ima trolejbusa - kvare se, gotov sam ja smrt je svugdje, a pogotovo sada tzv. Civilizacija ona jos vise ubrzava, 50000 ljudi, ja sam siguran da ih ima toliko poginulih u Americ -i oni kazu vise od 10000, a po njihovoj procjeni biti ce 50000, ali vidite to je njihova civilizacija sta ce meni zgrada od 110 spratova, a to je civilizacija.

Kaze Allah dz.s. Muhammedu s.a.v.s.:

"ti ces zaista umrijeti, a i oni ce umrijeti,"

Kada je Allah dz.s. vec rekao Muhammedu s.a.v.s. da ce okusiti smrt da ce umrijeti, hocemo li mi biti onda spaseni, necemo biti. Muhammed s.a.v.s., u trenutku smrti kad je dusa vec polahko pocela napustati tijelo, kaze hazreti Ajisi r.a.:

" Ajso, aaa...",

boli ga, Ajsa kad je njega gledala kaze: "nisam vidjela da je iko osjeto toliku bol koliku je Muhammedu s.a.v.s. osjeto bol prilikom smrt", SubhanAllah.

Sta mislite njemu je bilo tesko kad je umro s.a.v.s. jos neki Alimi kazu (znate da je Poslanik s.a.v.s. bio zatrovan kad je jeo ovcu) da je on kao sehid preselio.

On je osjetio takvu smrt a sta ce onda biti sa nama draga braco i drage moje sestre?

Bogami trebamo dobro razmisljati o tome. Ellhamdulillah kazem hvala Allahu dz.s. vise nije ljeto, jeste sezonsko jos uvijek traje ljeto ali ellhamdulillah nije vise toplo pa da sejtani hodaju kako su hodali pa da nam jos vise daju da radimo pogledom losa djela pa makar pogledom namjernim ili ne namjernim. Ellhamdulillah Allah dao kisa dosla, hajr je ellhamdulillah.

Nama ovdje u Bosni a i u ovakvim sredinama potrebno je da nam stalno smrt bude na pameti, vallahi, jer ako malo zaboravimo na to sejtan je tu, proklet bio obecao je da ce se boriti protiv nas, obecao je da ce se boriti protv Adema s.a.v.s. do Sudnjeg dana, jer je tako trazio od Allaha: “hoces li mi dati da zivim do Sudnjeg dana?” i Allah dz.s. mu je dao. On se bori protiv nas, ulazi u nase tjelo i hoda kako god hoce, ali mozemo mi to suzavati postom odnosno ne dati njemu da jede s nama sa Bismillom mozemo mu nedati da ulazi u nase kuce sa dovama kad ulazimo, odnosno sa Kur’anom kad ucimo. Kad ucimo djecu da budu dobri kad uce Kur’an da znaju klanjat da dovedemo njih kao sto je dosla ova lijepa djevojcica odmah od pocetka pa da zavoli to, vrlo je to vazna stvar. Kad dode trenutak smrti Allah dz.s. u Kur’anu kaze: Kad kome dode trenutak, ja ne znam kako ovdje u prevodu pise ali ja cu ovako

¨kada nekom dode trenutak smrti nece biti ni odgodjeno odnosno nece biti ubrzano¨

Sada je osam (20 00), ako je pisano da cu sad ja umrijeti u osam, necu u osam i sekund udahnut, takva je Allahova stvar, Allah dz.s. inace zna tacno kada ce biti trenutak smrti ali znate da je Allah dz.s. rekao svim poslanicima i pejgamberima s.a.v.s., znali su kad cu umrijeti dode im melek smrti i kaze dozvolite da vam oduzmem dusu svima i Muhammedu s.a.v.s., ali ni poslanici a ni Muhammed s.a.v.s. nije tacno znao kada ce izlaziti dusa. To je Allahova stvar, Allahova stvar.

Kaze Muhammedu s.a.v.s. jednom je cuo od Ummahabiba, to je jedna od njegovih zena kcerka od Abu sufijana sto je bio poglavar Mekke, kaze

Boze produzi zivot Muhammedu s.a.v.s. pa da uzivam s njim, Boze produzi zivot abu Sufijana pa da uzivam s njim, otac njoj, Boze produzi zivot Muaviji r.a. pa da uzivam s njim, (brat joj). Sta je Muhammed s.a.v.s. lijepo odgovorio njoj? Kaze:

“vallahi Ummahabiba kad dode trenutak smrti, (ovaj ajet sto sam maloprije rekao), ubrzano nece biti a ni odgodjeno ali bilo bi bolje da si to ucila lijepu dovu da Allah tebe zastiti od kaburskih muka, dozivjet cemo mi to, da ti Allah olaksava to i da ti Allah dadne da polozis ispit kad budu pitanja u kaburu, jer je veliki Fitnet, veliko je to iskusenje...”

I ona je naravno poslije toga ucila tu dovu - a ne, produzi zivot. Allah to vec zna. Allah je to vec odredio unaprijed, dakle smrt je Allahova stvar - desava se. Moj otac je umro kad sam bio dijete. On je umro u Egiptu, a moj brat je diplomirao tada medicinu ‘77 godine. Pisao je ocu da bude s njim tada pa da dodju skupa u Palestinu. On je tamo od dragosti dobio infrakt. Umro je u Egiptu. Ali on je planirao da ce doci i kad dodje da ce uraditi ovo da ce ono, ja sam bio mali ali sigurno je tako bilo. Allah dz.s. zna kada i gdje ce se umrijeti. Kad Allah dz.s. odredi da neko umre u nekoj zemlji dat ce mu da ima tamo potrebu pa da putuje zbog te potrebe pa da umre, la illahe illelah Muhammedu resulullah, dakle takva je to stvar.

Govorili smo u ruhu, o smrti, a inace smrt ustvari pocinje agonijom. Znate sta je agonija... Poslije agonije pocinje jedan izlet odnosno put prema nebu, poslije tog puta vracamo se nazad u kabur, zivimo jos jedan zivot – berzah - zivot koji ce trajati do Sudnjeg dana. Ako Bog da tim cu da zavrsim predavanje, ali ako imate volju ili zelju, sljedeci put kada me pozovete obecavam da cu biti spreman da o tim stvarima govorimo: agonija, put prema nebu, berzah zivot do sudnjeg dana. Onda ako Bog da poslije cemo govoriti i o Sudnjem danu.

Sa 25 godina na samrtnoj postelji

Podsjeti se na stajanje pred Allahom na Sudnjem danu i znaj da je ovaj dunjaluk i zivot na njemu samo put u vjecnost i da na njemu niko nece ostati. Moli Allaha s.v.t. da te ucvrsti na pravom putu, do susreta sa Njim s.v.t.... Ovu pricu mi je ispricao jedan moj prijatelj koji ovdje u Njemackoj studira medicinu: "Nikada necu zaboraviti taj dan! Toga dana sam, kao i obicno, krenuo da obidjem pacijente na odjelu za intenzivnu njegu. Pacijent koji je lezao na krevetu br. 3 privukao je moju paznju. Zvao se

Muhammed.

Pogledao sam mu u lice, medjutim prepoznavanje lika bolesnika je bilo tesko izvodljivo zbog mnostva cjevcica i kablova koji su bili prikljuceni na medicinske aparate. Bio je to dvadesetpetogodisnji mladic. Imao je sidu! Prije dva dana je dovezen o bolnicu, jer je dobio jaku upalu pluca. Njegovo zdravstveno stanje se konstantno pogorsavalo. Prisao sam mu i blago ga zovnuo njegovim imenom: "Muhammede, Muhammede..." Cuo je moj glas. Odgovorio mi je lose razumljivim rijecima. Nazvao sam njegove roditelje. Javila se njegova majka. Na osnovu njenog akcenta sam zakljucio da su iz Libana. Od nje sam saznao da mu je otac jako uspjesan "biznismen". Objasnio sam Muhammedovoj majci da je stanje njenog sina zaista ozbiljno. Dok smo razgovarali, aparati na kojima je Muhammed bio prikljucen pocelil su pistati i pokazivati nagli pad krvnog pritiska. Zvucalo je zastrasujuce... Trznuo sam se i povikao njegovoj majci na telefon: "Morate odmah doci ovamo!" Odgovorila mi je: "Ja sam trenutno zauzeta sa poslom. Doci cu kada zvrsim." Rekao sam joj: "Tada moze biti kasno", i spustio joj slusalicu. Nakon pola sata sestrica je dovela Muhammedovu majku na odjel. Zeljela je da razgovara sa mnom. Bila je to sredovjecna zena. Na njenom izgledu se nije primjecivalo da je muslimanka. Kada je ugledala sina, pocela je plakati. Pokusao sam je umiriti rekavsi joj: "MoliAllaha za oprost i moli Ga da izlijeci tvoga sina!" Uplaseno me upitala: "A jesi li ti to musliman?" Odgovorio sam: "Elhamdulillah!" Potom je ona rekla: "I mi smo muslimani.", na sto sam je dodao: "Dobro, onda idi sinu i prouci mu nesto iz KurÂ´ana kako bi mu Allah olaksao njegovo stanje." Zena se trznu i poce jos vise plakati govoreci: "Ah, KurÂ´an! Ne znam. Ne znam nista iz KurÂ´ana uciti." Zacudjen sam upitao: "Pa kako onda klanjas? Zar ne znas El-Fatihu napamet?" Brisale je suze i nastavila govoriti: "Otkako smo doselili u ovu zemlju klanjamo samo bajrame." Pitao sam za njenog sina, na sto mi je rekla. "Bilo je sve uredu, sve dok dok nije upoznao tu djevojku." Pitao sam je: "Je li klanjao?", pa je rekla: "Ne, nije, medjutim zelio je obaviti hadz kada ostari." Aparati su poceli jos jace da piste. Skocio sam do mladica i primijetio da je na samrti, blizi mu se kraj. Aparati su sve jace pistali, njegova majka sve vise plakala, a sestrice stajale uplasene i zbunjene. Priblizio sam se njegovom uhu i prosaptao: "La ilahe illallah, la ilahe illallah. " Mladic nije pokazivao reakcije, ali me cuo. Ponovio sam glasnije: "Reci: La ilahe illallah!" Poceo je nesto tiho izgovarati. Rekao je: "Ah, ah, jaki bolovi. Dajte mi nesto protiv bolova." Poceo sam se boriti protiv svojih suza. Molio sam ga: "Reci: La ilahe illallah." Pomjerio je usne... Obradovao sam se. Ja Allah, izgovorice sehadet! Na moje zaprepastenje, cuo sam ga kako govori: "Ne

mogu, ne mogu, zelim da vidim djevojku. Ne mogu..." Majka je uplaseno gledala i plakala. Puls mu je bivao sve slabijim, a zatim neujednacen. Nisam se vise mogao suzdrzati, pa sam poceo glasno plakati. Stisnuo sam njegove ruke i pokusao ponovo da ga ubijedim: "Molim te, reci sehadet posljednji put, reci la ilahe illallah!" Tiho je prosaptao: "Ne mogu, ne mogu..." , a zatim je nestalo pulsa... lice je hladno palo na drugu stranu. Bio je mrtav! Njegova majka se izbezumljeno bacila na prsa sina. Ugledavsi taj prizor, nisam se vise mogao obuzdati. Zaboravio sam sva pravila prve pomoci... "Eksplodirao" sam i poceo vristati na njegovu majku: "Ti si odgovorna. Ti i njegov otac. Zapostavili ste i izgubili osjecaj odgovornosti..." Dragi brate, draga sestro! Razmislite o ovom mladicu. Sta bi bilo da je rijec o tvome sinu ili tvome bratu... ili cak o tebi? Da, tebi se obracam. Nastoj da uvijek budes u pokornosti Allahu s.v.t. Allah Svemocni kaze: "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!" (Ali Imran : 102) Utici se Allahu Milostivom u kakvom god da si stanju i i trazi od Njega pomoc i uputu. Moli ga da uputi tvoj potomak: "I oni koji govore: "Gospodaru nas, podari nam u zenama nasim i djeci nasoj radost i ucini da se cestiti na nas ugledaju!" (Furkan : 74) Moli Ga da te ucini cvrstim u vjeri. Potrudi se da uvijek i svugdje spominjes Allaha: "O vjernici, cesto Allaha spominjite i cesto sjecajte." (El-Ahzab : 41) Osjeti Njegovu blizinu i prisustvo onda kada te dusa navraca na zlo i znaj da te On vidi i posmatra...

Neka vas Allah nagradi sto ste bili strpljivi zajedno samnom.

Dr. Nahed Eneim